

BestuurWijzer

1 december 2017, Nummer 61

Mail bestuursvraagstukken naar:
rob.stravers@upcmail.nl

Redactie: Rob Stravers

De BestuurWijzer is gratis!

Alleen als je echt heel graag een bedrag wilt overmaken, mag je dat doen, naar:

rekeningnummer:

NL76ABNA0549444440 t.n.v. R.A.M. Stravers (voor overmaking uit een ander land: BIC-code: ABNANL2A.

Opgelet! Bijdragen zijn alleen toegestaan over reeds gepubliceerd werk!

En elke cent gaat in de 'Bridgepot'.

Eindejaars bridgedrive en diner

Eind december wordt de bridgepot gelegegd. Van dat geld bridge en dineer ik dan met het volledige Bridge Serviceteam. Winst wil ik niet maken; als de pot het toelaat breiden we het aantal deelnemers uit met het inloten van zoveel mogelijk donateurs en lezers.

Inhoud

Een clubbestuurslid vroeg mij naar een bridge/kerstverhaal om voor te lezen tijdens de Kerstdrive. Dat had ik niet, dus vroeg ik daarnaar aan de ontvangers van de Bridge Training.

Ik ontving daarop twee bridge/kerstverhalen. Misschien iets te lang om voor te lezen, maar beslist mooi genoeg voor inspiratie.

Geheel haaks op de kerstgedachte staat een keiharde weigering van een clublid om een spelregel op te volgen. Die nemen we ook mee in dit nummer.

En ... de nieuwe **Gids voor bridge** is uit! Een must voor elke bridgers die gezelligheid en duidelijkheid graag combineert!

Kerst/Bridgeverhalen

*Ik zag je vraag voor een kerstverhaal over Bridge
Hier is een stukje dat ik enkele jaren geleden geschreven heb.
Geïnspireerd door Bridge in de menagerie van Victor Mollo
en ondertekend met mijn pseudoniem : EItje (vandaar de EI als ie in hoofdletters staat)*

E.I. de Jong...EItje

Het KerstpastEITJE.

Het was weer bijna zover... Kerst stond voor de deur. Zoals ieder jaar heeft de kerstman het ongelooflijk druk in de weken vlak voor kerstmis maar toch vindt hij elk jaar tijd om een beetje te ontspannen. Misschien had u het niet verwacht, maar de kerstman blijkt een fanatiek bridger te zijn. Dit jaar was de eer aan mij om zijn partner te zijn. Uiteraard kwam hij mij ophalen in zijn arrenslee en binnen een fractie van een seconde na het vertrek, waren we al aangekomen op de Noordpool en zaten we aan tafel om te spelen tegen twee leden van zijn vaste staf: Elf en Rudolf.

De kaarsen en het kerststukje midden op tafel waren niet zo handig maar wel zeer sfeervol en indrukwekkend. De lieve Kerstvrouw zorgde er voor dat we van alle gemakken voorzien waren en verzorgde de hapjes en de drankjes. Grote glazen wijn van ongekennde kwaliteit werden geserveerd met de meest fantasierijke hapjes. De tijd vloog voorbij en voor we het wisten lag het laatste spel alweer op tafel.

Er is echter één ding dat de meeste mensen niet weten

De Kerstman houdt namelijk wel van een weddenschap en tijdens het laatste spel die avond liep de bieding hoog op. De Kerstman had 7 Harten geboden en de Elf had het contract gedoubleerd, tot grote ergernis van de Kerstman.

"Als je twijfelt aan mijn afspeeltechniek", had hij gezegd, terwijl hij over zijn leesbril heen de Elf een indringende blik toewierp, "moeten we misschien de inzet maar eens verhogen."

De Elf probeerde de blik te negeren en bestudeerde zijn kaarten. Hij zat achter de leider, en had Hxx van troef in handen en bovendien nog Ruiten Aas erbij, wat hem een (bijna) zekere slag zou opleveren. Terwijl hij met zijn hand langs de punt van zijn oor voelde zij hij uiteindelijk vol zelfvertrouwen: "Dat is misschien nog niet zo'n slecht idee" Rudolf keek geschrokken naar zijn partner, en zijn neus ging er van gloeien. (nu ik daar overigens aan terug denk is het ook zeer goed mogelijk dat dit door de wijn kwam).De Kerstman en de Elf kwamen overeen dat als het contract niet gemaakt werd, de Kerstman een dag voor de Elf in de pakjesfabriek zou komen werken. Mocht de Kerstman er wel in slagen, dan zou de Elf de komende dag zijn arrenslede poetsen.

De Kerstvrouw kwam nog één keer langs om de glazen te vullen met heerlijke Glühwein en ze serveerde er een heerlijk pasteitje erbij, terwijl de Elf uitkwam met Ruiten Aas. Ik, was dummy en legde mijn kaarten op tafel. Na het zien van mijn singleton klaveren en viermaal Troef Aas mee was de Kerstman dol gelukkig. De

dummy paste perfect bij zijn hand met 7 Hartens en een renonce in ruiten. De kaarten gingen vlot over tafel. De Kerstman zat in een prachtige cross ruff. Ruiten Aas werd afgetroefd en na het meenemen van de klaveren aas, werden de verliezende klaveren in de dummy afgetroefd. De opgelegde snit in troef stelde hij nog uit, daar was geen haast mee. Met nog 4 kaarten in zijn hand begon de Kerstman echter heel erg ongemakkelijk op zijn stoel te schuiven. Terwijl hij zijn kaarten opnieuw had gerangschikt was hem opgevallen dat er één kaart achter de hartens zat vastgeplakt. Een ruiten drie! Waarschijnlijk plakkerig geworden na de overheerlijke gevulde champignons het spel ervoor. Een verzaking was fataal! Hij kon ineens niet meer stilzitten en keek ongemakkelijk naar zijn lieve Kerstvrouw terwijl zijn hersens overuren maakten om iets te bedenken waardoor hij deze afgang kon omzeilen. "Kan ik nog één pasteitje krijgen, lieverd?" zei hij met toch wel een beetje overdreven aardig toontje. "Nu maar jullie zijn bijna klaar met spelen toch?" klonk het verbaasd uit de keuken. De Kerstman legde zijn kaarten even neer en zei toen: "Ja graag nu meteen lieverd, ik heb ineens zo'n trek". Ik keek de Elf en Rudolf verbaasd aan, maar terwijl de Kerstvrouw al binnenkwam met de schaal, leken we geen keus te hebben.

De Kerstman pakte het grootste pasteitje dat hij kon vinden en nam een klein hapje. Vervolgens een grote slok Glühwein, pakte zijn kaarten weer op en speelde verder.

Hij sneed troef heer eruit, trok de laatste troef en claimde de laatste twee slagen. Vol verbazing keken Rudolf, de Elf en ik hem aan, en we zeiden haast in koor: "Twee ??? wij hebben nog drie kaarten elk!!!!!!". Stomverbaasd keek de Kerstman terug naar ons en vervolgens keek hij overdreven op de grond, de tafel en naar zijn hand, maar hij had echt slechts twee kaarten over." Dat overkomt mij weer", zei hij met zijn aller eerlijkste Kerstmannen gezicht," een gewonnen spel dat ongeldig wordt doordat er een kaart ontbreekt !"

Hij stopte alle kaarten snel terug in het spel en stond geuwend op. Het is al laat en ik moet onze gast nog naar huis brengen. Ondertussen dirigeerde hij Elf en Rudolf al naar de deur.

Nadat hij mij thuisgebracht had, liep hij in zijn nopjes weer naar binnen waar de Kerstvrouw hem zei: "Oh schat, tijdens het opruimen kwam ik nog een Ruiten drie tegen.. hij lag op je bordje onder je pasteitje..... "

Prettige feestdagen allemaal,
Eitje

Spel van de week - 17 december

Een kerstverhaal

In verband met Kerstmis wil ik u het verhaal van ene Schrieper vertellen. Het heeft veel van een bestaande literaire klassieker, mijn verhaal, maar het is allemaal werkelijk zo gebeurd. Als u me niet gelooft, dan moet u het maar als een persiflage zien. Ook moet u het er maar niet met Schrieper over hebben, als u hem ooit ontmoet, want hij zou dat pijnlijk vinden en het zou mij verdriet doen u dit alles verteld te hebben.

Het was ergens in de jaren negentig van de vorige eeuw, en het liep tegen Kerst...

*Chestnuts roasting on an open fire
Jack Frost nipping at your nose
Yuletide songs being sung by a choir
And folks dressed up like Eskimos*

Everybody knows... "Nou ja, kerstliedjes op de radio. Het hoort erbij. Kerstdrives op de bridgeclub, het hoort er ook bij. Nou, als ze maar niet dachten dat hij zich helemaal ging opdoffen. Het was ten slotte een gewone bridge avond. Nou ja, gewone bridge avond? Wat een lol. Het ging vast weer met monopolie geld of iets anders flauws. En je speelde natuurlijk ook weer tegen iedereen (of nog erger... met iedereen)." Schrieper had niet de allermooiste gedachten op de dag dat 's avonds de Kerstdrive zou zijn. Maar ja, hij ging hè, wat moest-ie anders tenslotte. Eerst nog maar even in een bridgeboek lezen. Boeken zijn een bron van kennis en zijn nimmer aflatende leeshonger had hem tot technisch een van de meest begaafde spelers van de club gemaakt. Vreemd eigenlijk dat hij doorgaans in de B lijn opereerde. Dat kwam waarschijnlijk door de incapabele partners waar hij om één of andere reden toe veroordeeld was. Bovendien duurden zijn partnerships nooit al te lang want meestal hadden "ze" (zijn partners) het na één of twee competities alweer gezien. Begrijpen deed hij dat niet, hij was ten slotte een wereldmaat, altijd klaar met commentaar op partner of tegenstanders. Als ze daar niks van konden leren...

De bel ging, Schrieper deed open. Voor de deur stond een onbetekenend mannetje met allemaal klaverversymbolen op zijn jas. "Ja?", zei Schrieper, al half en half van plan de deur weer dicht te smijten. "Ik ben de geest van de kerstdrives uit het verleden", klonk het monter. "Ik kom u iets laten zien." Schrieper, die het maar een raar mannetje vond, wilde de deur alweer dicht doen, maar constateerde tot zijn verbazing dat hij niet meer thuis was, maar in de Tent. "In de Tent, we spelen toch al jaren niet meer in de Tent?" "Ik toon u ook het verleden", sprak de geest. Klaarblijkelijk was er een kerstdrive aan de gang, want alle aanwezigen, ja allemaal, ook die puisterige TU studentjes, waren op hun paasbest en de stemming was ronduit uitgelaten. Schrieper besloot om even te gaan kijken bij een tafel waar een keurig gesoigneerde heer zat te spelen met een al even keurige dame.

Schrieper meende zich te herinneren dat hij de foto van de heer wel eens in het Bridgeblad gezien had. Had hij niet eens in de meesterklasse gespeeld? Het spel dat hij zag lag als volgt.

12			West	Noord	Oost	Zuid
W/NZ	♠A5		pas (1)	1♣	pas	1♥
	♥KQ32		pas	4♥	pas	4SA (2)
	♦AT5		pas	5♠ (3)	pas	6♥
	♣AV32		pas	pas	pas	
♠KQT92		♠J864				
♥76		♥T9				
♦Q632		♦987				
♣76		♣JT98				
	♠73					
	♥AJ854					
	♦KJ4					
	♣K54					

1. In de Tent waren er nog geen conventies als muiderberg, dus werd een dergelijke hand "gewoon" verpast.
2. Alle moet bij mekaar gevat, mw. Joyeux overtreft zichzelf. Ze had ten slotte ook 6 punten met 4 kleine hartentjes kunnen hebben nietwaar? Dat 4SA niet de juiste manier is om een slam poging te doen begrijpt ze niet, en zal ze ook nooit begrijpen, maar het is de enige manier die ze kent.
3. Drie azen. Wat anders, in de Tent?

West kwam uit met ♠K. Mevrouw Joyeux pakte de Aas, trok de troeven en nam, toen de klavers niet rond zaten de ♦snit (over Oost, dat wel). Eén down was het onvermijdelijke resultaat. Schrieper begon te roepen, "Maar het is helemaal koud, je hoeft alleen maar...", tot hij zich realiseerde dat niemand hem hoorde. Tot zijn verbazing hoorde hij de gesoigneerde heer zeggen, "Goed geboden partner, jammer dat alles fout zat." Wat een prutser, had hij ook niet gezien dat...

Plotseling stond Schrieper weer met zijn eigen voordeur in de hand. Het onbetekenende mannetje was verdwenen, maar in diens plaats stond een beer van een neger met als meest opvallende uiterlijke kenmerk dat hij allemaal hartensymbolen op zijn jas had. "Oh man, oh man, ik ben de geest van de kerstdrive van nu, ik kom jou wat laten zien, jongen." Voor hij het wist stond hij in een woonkamer die hij niet kende. Het was de woonkamer van het echtpaar Safetier. "Wat doe ik hier nou weer, geest", mopperde Schrieper, "ik ken die mensen niet en wil ze niet kennen ook. Wat een knoeiers!". De geest bleek alweer vertrokken, dus Schrieper stond er maar een beetje bij, blij dat ze hem klaarblijkelijk niet konden zien. "Kom op, Jean", hoorde Schrieper mevrouw Safetier zeggen, "vanavond is het kerstdrive en je moet je nette pak nog aan, en o ja, doe ook een bloem in je knoopsgat, dat vind ik altijd zo mooi staan." "O ja, kerstdrive", zei Jean, "nou ik hoop dat we gewoon in paren spelen, anders moet ik misschien met die Schrieper, en ik ben bang dat mijn goede humeur daar niet

tegen bestand is." "Niet zeuren Jean, als Schrieper het weer niet kan houden, ga je gewoon een drankje halen, en denk erom, óók voor hem!".

Tijdens deze conversatie was Schrieper kleiner en kleiner geworden. Hij was daarom blij dat hij gewoon weer bij zijn eigen deur stond, alwaar de neger was vervangen door een pezige oude heer met allerlei schoppensymbolen op zijn jas. "Ik ben de geest van de kerstdrives die nog moeten komen, ik toon u het verschiet." Schrieper, die er al niet meer van stond te kijken, bevond zich opeens in party-centrum het Witte Huis. De Egyptische inrichting van vroeger bleek vervangen door een vrolijk ogende inrichting die Zuid-Amerikaans aandeed. De kerstdrive bleek in volle gang. Hij ging kijken aan een tafel waar de heer en mevrouw Safetier met elkaar zaten te spelen. Tot zijn niet geringe verbazing kende hij het spel:

12				West	Noord	Oost	Zuid								
W/NZ	♠A5			2♠ (1)	2SA	pas	3♦ (2)								
	♥KQ32			pas	3♠(3)	pas	4♥ (4)								
	♦AT5			pas	5♣ (5)	pas	6♥								
	♣AV32			pas	pas	pas									
♠KQT92		♠J864													
♥76	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♥T9				
		N													
W			E												
	S														
♦Q632	♦987														
♣76	♣JT98														
	♠73														
	♥AJ854														
	♦KJ4														
	♣K54														

1. Muiderberg. Wat anders in het Witte Huis?
2. Transfer naar ♥.
3. Transfer weigering met een goede fit en een maximum.
4. ♦controle (4♦ zou een retransfer zijn), in het Witte Huis ligt dat voor de hand.
5. Controlebod.

Terwijl Jean Safetier als dummy een drankje ging halen, toog zijn vrouw aan het werk. De ♠K uitkomst werd gepakt, de troeven gehaald, de klaveren gespeeld en de laatste klaver getroefd. Hierna speelde Zuid een schoppentje. Welke tegenstander deze slag ook zou pakken, hij zou ruiten of in de dubbelrenonce moeten spelen. In beide gevallen was de rest voor de leider. "Zie je wel, zelfs zij van Safetier kan het maken, ik wist wel dat het koud was.", dacht Schrieper. Na afloop van de spellen ontspan zich aan tafel een gesprek. "Zeg, heb jij eigenlijk nog wel eens van die Schrieper gehoord?" "Ja, dat is een treurige zaak, niemand wilde meer met hem spelen, dus hij is maar van de club af gegaan". "Daar mis je niks aan, wat een vervelende vent was dat." "Toch is het jammer, want hij snapte het spel wel, maar ja zijn gedrag hè?".

Net toen Schrieper wilde gaan roepen dat hij zijn leven wel wilde gaan beteren, bleek hij weer terug te zijn bij zijn eigen voordeur, in een hal die verrassend leeg was. "Is er nog hoop, geest, of ligt alles al vast?", riep hij (uiteindelijk tegen een lege hal).

Als hij niet op zou schieten zou hij nog te laat komen voor de kerstdrive van dit jaar. Zeer tegen zijn gewoonte in, haalde Schrieper een net pak uit de kast, en ging hij nog even in bad vóórdat hij naar de kerstdrive ging. Daar aangekomen zag hij dat velen zich ook hadden opgedirkt en hij moest erkennen dat dit toch wel bijdroeg aan het feestelijke karakter van de avond. De voorzitter nam het woord. "Vanavond spelen we allemaal door elkaar heen, met elke twee spellen een andere partner. Veel plezier!"

Het was natuurlijk te verwachten dat Schrieper zich de eerste ronde al tegenover mevrouw Safetier geplaatst zag. "Wie wil er wat drinken?", vroeg Schrieper niet in het minst tot zijn eigen verbazing. Nadat hij drankjes gehaald had kwam, natuurlijk, het volgende spel op tafel, met Schrieper Noord.

12	♠A5		West	Noord	Oost	Zuid
W/NZ	♥KQ32		2♠ (1)	2SA	pas	3♦ (2)
	♦AT5		pas	3♠ (3)	pas	4SA(4)
	♣AV32		pas	5♣ (5)	pas	6♥ (6)
♠KQT92		♠J864	pas	pas	pas	
♥76		♥T9				
♦Q632		♦987				
♣76		♣JT98				
	♠73					
	♥AJ854					
	♦KJ4					
	♣K54					

1. Muiderberg
2. Transfer
3. Cue bod (mooie ♥)
4. Azenvragen.
5. 1 of 4 key-cards (hoopte Schrieper)
6. Mevrouw Safetier wist niet hoeveel azen of key-cards dit waren, maar in ieder geval toch wel 3. Slam moest een kans hebben.

Mevrouw Safetier dook de ♠K uitkomst, pakte de tweede ♠, trok de troeven, probeerde de klaveren en speelde al haar winners uit. Uiteindelijk speelde ze ruiten Aas en Heer. Toen de ♦V niet bij de lengte klaveren bleek te zitten, en er dus niemand in dwang had gezeten ging ze één down. "Jammer partner", zei Schrieper, "de klaveren niet rond, de ♦V niet bij de lengte klaveren, toch wel een beetje pech, maar goed geprobeerd". Dit commentaar was, op zijn zachtst gezegd, een beetje ongewoon voor Schrieper, en het mag gezegd worden het viel ook op. Na afloop,

tijdens de prijsuitreiking, onder het genot van een borrel, maar dat spreekt vanzelf, werd Schrieper hierover aangesproken.

"Zeg, heb jij niet gezien dat spel 12 helemaal koud 6♥ is. De eliminatie is 100%." "Tuurlijk heb ik dat gezien", antwoordde Schrieper, "maar weet je, **bridge speel je voor het plezier van je partner**, dus wat had commentaar nou voor zin?" Ondertussen was de prijsuitreiking achter de rug en was de muziek aangezet. Zo eindigde de dag zoals hij begonnen was, met een kerstliedje...

*So, I'm offering this simple phrase, to kids from 1 'til 92.
Although it's been said, many times, many ways...*

Merry Christmas to you!

O ja, en die Schrieper, sinds die bewuste kerstdrive speelt hij al jaren met dezelfde partner (eerst in de B, maar later steeds in de A). Na afloop zie je ze, aan de bar, nog wel eens een spelletje doornemen, maar tijdens het spelen valt er geen commentaar meer te beluisteren. Klaarblijkelijk was er nog hoop...

Nou dat was wel weer genoeg over Schrieper. Toch valt aan de moraal van dit verhaal niet te tornen. Bridge speel je voor het plezier van je partner (en van je tegenstanders). Wellicht kent u uw eigen Schrieper, ja bent u zelfs een beetje als Schrieper. Toch is er voor deze Schrieper nog hoop, evenals er voor de echte was. Ook namens mij, en Hedwig, prettige feestdagen toegewenst.

[Willem jan Maas](#)

Omgaan met een weigering

Ik ben als wedstrijdleider van mijn bridgeclub geconfronteerd met het volgende probleem:

Een van de spelers weigert te voldoen aan artikel 65B en legt de slagen dus willens en wetens niet correct.

Het betreft een speler van de A-lijn, die in staat is om complete spellen te reconstrueren, dus tot het goed leggen van de gespeelde kaarten moet hij ook in staat zijn.

De overtreding staat buiten kijf, maar als ik als arbiter geroepen word, sta ik met mijn mond vol tanden. Ik weet namelijk geen passende rechtzetting.

Kun jij me verder helpen?

Rob:

Ik zou die speler – mét zijn partner – voor aanvang van de eerstvolgende zitting het volgende vertellen:

'Beste Krelis, tot op heden weiger jij de gespeelde kaarten dakpansgewijze neer te leggen, met de slagen van de door jouw partij gewonnen slagen verticaal, en jullie verloren slagen horizontaal (artikel 65). Daar zal ik vanaf nu geen opmerking meer over maken. Ik vertrouw jou alleen wel toe dat ik vanaf nu bij elke twijfel over het aantal gewonnen slagen, conform hetzelfde artikel, in jouw nadeel zal beslissen. Ik wens je dus weinig twijfelgevallen toe!'

Vooraf een luchtig grapje aan het slot is van belang ☺. Dat voorkomt dat deze 'toezegging' voortkomt uit een soort rancune.

De reden dat je dit zegt in aanwezigheid van Krelis' partner heeft alles te maken met ook zijn verantwoordelijkheid voor correct spel van zijn partij. Daarmee neem je de kans mee dat de partner van Krelis het noodzakelijke laatste zetje geeft.

Carolien:

Alhoewel ik de oplossing van Rob wel leuk vind, vraag ik me ten eerste af of dat helpt. Deze speler staat boven de wet, vindt hij.

Ik zou de speler nog één keer waarschuwen met art 65B in de hand en hem vertellen dat er daarna een 1/4 top straf volgt en een volgende keer 1/2.

Dit alles onder de noemer dat hij het spel verstoort. Het is storend voor de andere spelers als de gespeelde kaarten niet alle in dezelfde richting liggen.

Maar dan wel net zoals bij (andere) kleine kinderen: niet alleen dreigen, ook doen!

Ron:

Ik ben het met Carolien eens. Als iemand bewust de spelregels overtreedt, kun je dat niet over je kant laten gaan. We kunnen daar op meerdere manieren tegen optreden. Eerst waarschuwen, dan een kwart top straf, dan een halve top, dan een hele top en daarna schorsen. Iemand die wel komt bridgen maar maling heeft aan de spelregels hoort niet op de club thuis. Dus als de disciplinaire maatregelen niet helpen, is het aan het bestuur om verdere maatregelen te nemen. Ik neem tenminste aan, dat je niet wilt dat dit blijft voortduren.

Rob:

Dat is inderdaad de formeel correcte weg; geheel in de lijn van mijn eerste gedachte.

Maar mijn advies is om in dergelijke gevallen de huidige situatie: **gespeelde kaarten van één speler niet op de juiste wijze neergelegd**, te vergelijken met: **het vertrek van die speler, mogelijk met partner**.

Het ***niet over mijn kant laten gaan***, oogt dan als een soort prestigeslag. Gelukkig ken ik jullie goed genoeg om 'prestige' volledig uit te sluiten.

Maar waarom dat groffe geschut, als in hetzelfde artikel, onder D, staat hoe je moet omgaan met gespeelde kaarten die niet in de juiste volgorde liggen?

ARTIKEL 65 D

Rangschikken van de slagen

Overeenstemming over het eindresultaat

Een speler behoort de door hem gespeelde kaarten op de onder C vereiste wijze te laten liggen totdat men het eens is over het aantal gemaakte en niet-gemaakte slagen. Een speler die zich niet houdt aan het bepaalde in dit artikel, riskeert zijn rechten te verliezen inzake een bewering over al dan niet gemaakte slagen als daarover twijfel bestaat, of een bewering (of ontkenning) dat er verzaakt is.

© NBB. Officiële spelregels voor bridge, toelichting onder auspiciën van de Nederlandse Bridge Bond.

Gids voor bridge

Rechten en plichten aan de bridgetafel
ter waarborging van een
plezierige sfeer

Rob Stravers

Nederlandse
Bridge Bond *Voor de spelers. Voor de sport.*

Te bestellen bij de Bridge- en Boekenshop!

<https://www.bridgeshop.nl/catalogsearch/result/?q=gids+voor+bridge>

De Gids voor bridge: € 1,95

Onduidelijkheid over de tafelrechten en –plichten leidt gemakkelijk tot irritatie. Als het uitnodigen van de arbiter niet past in de clubcultuur, en spelers zich bevoegd voelen voor eigen rechter te spelen, lijkt dat niet ten koste te gaan van de sfeer. Toch is dat vaak slechts schijn. Want de meeste spelregelvragen – met een vorm van irritatie – komen van tafels waar de arbiter niet de kans kreeg met zijn kennis en inzicht de nodige service te verlenen.

De **Gids voor bridge** geeft géén antwoord op hoe moet worden omgegaan met verzakingen, bieden voor de beurt, denkpauzes, etc. Dat is immers de schone taak van de arbiter.

Maar ... elke speler moet geheel op eigen kracht correct deelnemen aan het bied- en speelverkeer. Daarbij weten van zijn rechten en plichten zijn. Dat is zeker niet gemakkelijk; dank alleen maar aan correct alerteren en het omgaan met verkeerde uitleg van je partner, of van jezelf 😊.

Ook is het goed om te weten hoe je mag en moet omgaan met vergissingen van je tafelgenoten. En hoe je op hoffelijke wijze een speler die jouw genoeg verstoort in het hoffelijke spoor te helpen. Dat vind je allemaal in de **Gids voor bridge**.

De Gids voor bridge is volledig aangepast aan de spelregels die ingingen op 1 september 2017.